

מישיבת נפש

מעייני חיזוק ואמונה מאוצרו של מרן הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א

לשמו וחי נאמן
קול "אודיע אמונתך"
בארה"ק - 08-30-20-666
בארה"ב - 1-605-477-7044
בלאנדאן 44-3003730634

קרבנה
אל נפשי

נפשי
בשאלתי

שאלות המוגשות
לפני מו"ר שליט"א

וְיָכַרְם וְיִתְנַכְר אֱלֵיהֶם וְיִדְבַּר אִתָּם קְשׁוֹת וְגו'

אסון נורא והצלה נפלאה

אמנם אלו שלא ידעו נותרו בפחי נפש, ואילו אותם שידעו כי הוא יוסף היו מלאים שמחה, כי הרי ראו לפניהם את יוסף אחיהם האובד, והבינו שכל התנהגותו המוזרה עמהם אינה אלא הכנה להתגלותו אליהם, להיותם יחד עם אביהם יעקב ולכלכלם ולהחיות עם רב" (ונכת"ב ח"ב מאמר ו).

כן הדבר כאשר האדם זוכה לדעת שמי שעומד מאחורי ה"שלא כסדר" הוא בעל ה"כסדר", ה"ה הבורא שהינו היחיד היודע מה באמת טוב לו ואיך ובאיזה אופן יגיע למצבו הטוב ביותר, הרי שההסתכלות על ה"שלא כסדר" הופכת להיות שונה בתכלית, לפתע האדם מבין שמאחורי ה"שלא כסדר" עומד הרופא האהוב הגדול שהוא היחיד היודע ומכיר בחוליו ובדרכי רפואתם הנצחית.

"ובאמת, ענין זה נעשה אצל יוסף ואחיו, שבאמת יוסף רצה להתודע אל אחיו מיד כשראה אותם, אלא הוא נהג עמם 'שלא כסדר', מתוך כוונה שה'שלא כסדר' הזה יעורר אותם להתחרט על מה שעשו עמו ולומר 'אבל אשמים אנחנו' וכדו', ועי"ז יתכפר להם, כלומר שעי"י מעט ה'שלא כסדר' הזה, ייעשה 'כסדר' המוחלט" (שם).

נמצא אם כן שההבדל בין אדם שמח לאדם שאין דרכו בכך, ונבעות מתוך אופן ההסתכלותו על מאורעות החיים:

"כל ההבדל בין אלה שידעו, לשאר האחים שלא ידעו עדיין, היה רק חסרון הדעת, כמו שדורש רביה"ק (לקו"מ סי' כ"א) על הפסוק 'לכן גלה עמי מבלי דעת', כי כל הצרות והיסורים והגלות אינן אלא לפי ערך חסרון הדעת, וכשנשלם הדעת, אי נשלמים כל החסרונות, בבחי' 'אם דעת קנית מה חסרת', עיי"ש, וכלל לא היו מרגישים את הגלות, כי בעת שידעו שהגלות היא הכנה נפלאה לגאולה הנצחית, אזי אפשר לעבור את הגלות בקל יותר" (שם).

ולא רק את הגלות הכללית אלא גם ובעיקר את הגלות והקשיים הפרטיים של כל אחד ואחד. עם ידיעה ברורה שהכל בידי מי שאמר והיה העולם הטוב ומטיב הרי שהכל נראה באור שונה, מאיר יותר ומשמח יותר.

בדרך מסעו מירושלים להרי הגליל עצר הנוסע את רכבו ופרשיו וירד להחליף כח, אך אהה ואויה, לפתע ניגש אליו הלך תמהוני ובטרם הצליח להבין את הנעשה עמו הפלו האיש ארצה והחל לחתך בבשרו החי ימין ושמאל תוך כדי התעלמות מוחלטת מזעקותיו הנוראות.

מדובר ללא ספק באסון איום ונורא, אדם מהלך לתומו, חייו מתנהלים בשלווה, והנה תחת הגיעו ליעדו הנכסף מוצא הוא את עצמו מוכה חבול ופצוע.

לבו מלא בכעס, מלא בהקפדה, מלא בטרוניות, מלא בכאב, למה, על מה ולמה התעלל בי האיש הרע והמושחת הלוזה, מה גרם לו לעצור דוקא אותו ולמרר את חיי הצעירים באכזריות שכוז.

אלא שלפתע פתאום מתברר שאותו האיש אינו אלא ידיד אוהב משפחתו של הצעיר האומלל, רופא מומחה הינו במקצועו, ובאותו רגע שפגש בו ברחוב של עיר ראה על עיניו שמחלה נוראה מקנת בקרבו ואילו יעברו רגעים מספר יהיו חייו בסכנה ומי יודע מה יילד יום.

במסירות עצומה תפס האהוב את קרובו, השכיבו ארצה, ניתח את גופו, עשה את אשר עשה, פעל את אשר פעל, סגר, והשאירו כך, כאוב ודואב, מבלי יכולת לגלות לו את זהותו ומטרתו, שהרי עלול הוא לסבך בכך את עצמו ומטרתו, וכי יבין הצעיר את אשר מבין הוא, וכי יאמינו רשיות החוק לסיפורו המוזר.

"אם נתבונן בפרשת יוסף ואחיו נראה, כי אילו ידעו האחים כי זה שעומד לפניהם הוא באמת אחיהם יוסף, היה מתהפך אצלם מיד ה"שלא כסדר" ל"כסדר" כמובן, ולא היה להם שום צער מכל התנהגותו אליהם. כל עוגמת הנפש שעברה עליהם, שאמר מרגלים אתם, ואח"כ ציווה להביא את בנימין והעליל עליו שהוא גנב את הגביע, כל זה לא היה מצער אותם כלל - ומובא שיוסף גילה לשמעון שהוא יוסף, לאחר שאסר אותו לעיניהם, ושם ברש"י: 'לא אסרו אלא לעיניהם, וכיון שיצאו, הוציאו והאכילהו והשקהו'. וכן גילה את סודו לבנימין, כמובא בספר הישר פר' מקץ, כדי שלא יצטער ממעשה הגביע - נמצא שכולם ראו ושמעו אותם עניינים,

הלב מלא
בכעס, מלא
בהקפדה,
מלא בטרוניות,
מלא בכאב;
למה, על מה
ולמה...

• שאלה • בימי החנוכה, נהוג במשפחתנו להתאסף למסיבות, בעיני נראה זה כזבוז זמן וביטול תורה, איך אוכל להימנע מכך בדרכי נועם?

תשובה: למה לך לחשוב כך?! **לישב עם המשפחה; לישב באחדות - איז א מוראדיגע זאך!** [הוא דבר נשגב מאוד!]

הרבה פעמים יוצא שבגלל שאין נפגשים כ"כ, אין יודעים מאחד מבני המשפחה שצריך עזרה וכדו' וכשיושבים יחדיו מתוודעים איך לעזור אחד לשני.

בנ"ך מובא כמה פעמים המושג של **"זבח משפחה"**, שהיו מתכנסים יחד בני משפחה לסעודה יחד ואין משמעות שהזכר לגנאי וא"כ לכאף הוא לשבח, כי הוא דבר גדול לישב עם בני המשפחה ולהתאחד ביחד. [ובפרט אם עוסקים בשירות ותשבחות שמובא ברמ"א שאז זה סעודת מצווה לכ"ע.]

כמובן שצריך להשגיח שלא לבא לדיבורים אסורים, שלא יתהפך מסעודת מצווה להיפך מזה ח"ו, אך זהירות זו צריך בכל מקום 'אמאל מאכט זיך מען קומט אין בית המדרש און מען רעדט שטותים' [לפעמים גם כאשר מגיעים לבית מדרש נסתב שמדברים שטותים], והעצה על כל זה לכוון לשם שמים, להתוודע באחדות ובהבת חברים, ואז יש סיוע מלמעלה ולא יבא לידי מכשול, ובדאי יהיה תועלת רוחני בעז"ה.

• שאלה • כל היום אני רואה רק את הדברים הבלתי הגונים אצל אנשים אחרים, מה העצה לשנות את ההסתכלות?

תשובה: לקבוע זמן בכל יום - והזמן הטוב ביותר לזה הוא בלילה לפני שהולך לישן - ולחפש במחשבתו 'גוטע זאך' [דברים טובים] שראה אצל אחרים, וכל נקודת טוב שראה אצל אחד מסובביו יחשוב בה, ועם הזמן בעז"ה יזכה לראות מעלת חבריו ולא חסרונם.

יש לשמוח עם הילדים הבריאים

שיחת קודש להורי ילדים פגועי גוף ונפש ל"ע - חשוך פ"ה

ההתאספות שלכם צריך לגרום שכל אחד יחשוב ויתבונן איך להוריד את הדאגה מלבו של החבר, וכך יהיה אחדות גדולה ביניכם, ויהיה לכם הרבה יותר קל במצב הזה, בלי ספק.

אבל יש רגעים קשים,
כשיש ילד לא בריא בבית,
באים רגעים קשים שלא
יודעים איך ובמה להחזיק
מעמד.

ראשית כל יש לשמוח הרבה יותר עם הילדים הבריאים מאשר להצטער מחמת הילדים שאינם בריאים. **אמנם יש דאגה, אבל צריכים גם להחשיב את הישועות. מה אתה דואג, תתבונן כמה ישועות יש לך. תסתכל כמה וכמה ישועות יש לך.** תתבייש לדאוג כשיש לך כ"כ הרבה ישועות.

בוודאי יגיע זמן שהנהגת ה' יהיה פלאי פלאות כנזכר. אבל אנחנו בני ישראל, וגם עתה במצב של חושך עלינו להאמין שהפעולות של הקב"ה הם עניינים בהירים ביותר, אין שום מקרה חס ושלום, אלא שלעת עתה צריכים לפעול מתוך אמונה, וכמה שיש יותר אמונה כי צדיק וישר הוא, יבא זמן שנשתומם ונשמח בצדקתו יתברך שמו.

ובוודאי ע"פ דרך התורה וע"פ דרך השכל **יש להסיח דעת מהצער הזה, שזה לא יפריע כלל במהלך החיים, להסתכל רק על הדברים הטובים והמשמחים, ולהיות בשמחה,** ועי"ז שאנו ממתיקים את הדינים בעוה"ז, יתמתקו הדינים כראוי מלמעלה, ואכן כך יהיה בעזר השי"ת.

במה אפשר לחזק הורים שיש להם ילדים פגועי גוף ונפש, המתאספים לשית עצות איך לסייע להם ולחזק עצמם במצב זה.

דרכי ה' הם עמוקים מאוד, עמוק עמוק, אין אנו יכולים להבין דרכיו. אבל עלינו לדעת שהם נשמות קדושות הצריכים תיקון, ואנו צריכים לעסוק בה; **ראשית כל שלא להרהר אחר מדותיו של הקב"ה,** ולדעת שאם נתן לנו הקב"ה ילדים כאלה צריכים לעסוק בטובתם כמה שאפשר, וחלילה לא לזלזל בהם.

הן אמת שקשה להתחזק לבד, ועל כן יש להתחזק ביחד, איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק, כך נהיה יותר קל על הלב. זו היא המציאות.

הקב"ה יעזור שלא יולדו עוד ילדים כאלה, רק ילדים בריאים עוסקים בתורה ובמצוות ולהלל להשי"ת. ואנו אכן מתפללים שמהיום והלאה לא יולדו עוד ילדים כאלה לא אצלנו ולא אצל אף אחד.

עלינו להאמין שיבא זמן ויאיר האור, ומלאה הארץ דעה את ה', ויאירו דרכי ה' באופן שזנכה לראות פלאות, אנחנו נראה פלאי פלאות בהנהגת ה'.

אמנם עד אז, צריך כל אחד לחזק את חבירו שלא יהיה נפגע המצב רוח (א מוראל) שלנו, ב"ה יש עוד ילדים שהם כן בריאים, ועוד דברים טובים כהנה להתבונן בהם כדי לחדש את המח ולהאיר את המח, ולא לעשות את המח חולה בגלל דאגה אחת חס ושלום.

דברי חיזוק שהשמיע מו"ר בלשה"ק בעצרת התעוררות בתום השבעה על חמשת ההרוגים באסון הנורא במרוקו ע"ה

ימתקו הדינים מכל אחד ואחד מישראל, ויתגלה הקב"ה לעינינו ולעיני כל העולם באופן נפלא מאוד...

צריכים לקבל על עצמנו לעשות ברכות בכונה, ולהודות להשי"ת על מה שאוכלים, ועל מה שרואים. **עלינו לדעת שזהו דבר נפלא שאנו מצווים על ברכות הנהיג, להודות להשי"ת על מה שאנו אוכלים ועל מה שאנו שותים, להודות ולהלל.**

וכשנודה נזכה שהקב"ה יפתח עינינו ומוחנו לראות ולהבין את פעולות ה' באופן נפלא ונורא מאוד, אשרינו מה טוב חלקנו.

כשמאמינים שהקב"ה אמת ותורתו אמת וכל מעשה ופעולת ה' אמת וצדק, נראה לעתיד פלאי פלאות ונבין באופן נפלא מאוד את מעשה האלקים. **לעומ"ז אם האדם אינו מאמין, הרי הוא טיפש וגם לעתיד יהיה טיפש.**

לכן עלינו להתחזק ולראות מעשה ה' שהם אמת וצדק ברויים וחזקים, וכך נזכה לעתיד לראות פלאות ונבין את מעשה ה' איך שהם אמת וצדק, פלאי פלאות.

חזקו ואמצו להתחזק באמונה הקדושה בתורה מסיני ובכל מעשה ה' שהם אמת וצדק מלאים נפלאות ורחמים. **ועל ידי זה**

השררה מקברת בעליה

מורינו הגה"צ שליט"א ביאר: הנה יש להבהיר דוה שלמדו חז"ל מיוסף הענין שהמנהיג עצמו ברבנות מקצרת ימיו (ברכות נה. בסוטה יג. ועי' בפסחים פז), דח"ו לומר כפשוטו שיוסף הצדיק הנהיג עצמו בדרך התנשאות וגאווה ומחמת זה נענש, ובפרט כפי מה שאמר רבינו הק' דקדושה ועונה הולכים שלובות יחד, ובודאי שאצל הצדיק יסוד העולם לא היה שום שמץ של התנשאות, וכמו שאנו רואים דתיבות הראשונות שאמר לפני פרעה, אחר שיצא מן בור בית האסורים שישב שם שתיים עשרה שנה, ואחר שכבר נתרחק מאביו עוד קודם לכן, אמר "בלעדי אלקים יענה את שלום פרעה", שהכל הוא מהקב"ה, כל מה שאוכל לפתור החלומות כל החכמה הכל ממנו ית', וכל זה מתוקף ענוותנותו ואמונתו.

ועיין שם בפירוש המהרש"א (שם ברכות), וז"ל: והמנהיג עצמו ברבנות כו'. ובכמה דוכתי אמרינן דצריך הרב לנהוג ברבנות, כההיא נהוג נשיאותך ברמה (כתובות קג), ורב יודא גופיה מרא דשמעתא, א"ל לרב נתמן (קידושין ע). שאסור לו לעשות מלאכה בפני ג', וכי, ונראה לפי דקדוק הלשון שאמר, המנהיג עצמו ברבנות ולא קאמר הנהוג ברבנות, דההוא ליגנא משמע שקבלוהו עליהם, דבההוא ודאי שרי לנהוג ברבנות, אבל המנהיג עצמו כו' היינו שאין אחרים מנהיגים אותו, אבל מנהיג עצמו בשררה ורבנות היינו בעל כרחם אע"פ שאינו מרוצה להם, ובכ"ה קאמרינן נמי (פסחים פז. ע"ש יומא פז) דשררה מקברת בעליה, ומיהו יוסף הצדיק ודאי דלא עבד הכי, אלא דילפינן ליה הכי מהאי קרא, דאי לא לדרשה זו, למה לי למכתב דמת יוסף ואחר כך כל אחיו, כו' ודו"ק.

(צפרא דשבתא פרשת שמיני תשע"ג לפ"ק)

"ופרעה' חולם"

כל אחד מודרך ומונהג מלמעלה מראשית יצירתו, לפרטי ולפרטי פרטי, וכל תהלוכות האדם וכל מעבריו אפילו הקטנים ביותר הם, או פרעון על העבר או חשבון מסויים על לעתיד. ואין אדם נוקף אצבעו למטה בלי חשבון עמוק וברור ואמתי השייך אליו באופן פרטי ע"פ מעשיו וכפי יצירתו.

והחיד"א זיע"א ביאר על הפסוק ויהי מקץ שנתיים ימים "ופרעה" חולם - ש"פרעה" מרמו על האדם, שהוא תמיד במצב של "פרעה" - מלשון פרעון, או על העתיד או על העבר. כגון כשהוא מצליח ונהנה מענין מסויים, הרי זה פרעון ושילום שכר מהשי"ת על דבר טוב שעשה או על צער שהיה לו בגלגול זה או בגלגולים קודמים. ויש שעושה דבר רע ונהנה, ועומד להפרע. כי השי"ת מאריך אף, אך לבסוף גבי דיליה אם לא יאמר צדק על דבר מצוה, ולבסוף ישרול לו שכר טוב, כי הוא מקדוש ברוך הוא מקפח שכר כל בריה, ועוד עניינים רבים, רמים ונשגבים המופלאים מדעתנו, שאין אתנו יודע עד מה, אבל לפני בוראנו היודע תעלומות ברורים ומוצדקים הם עד למאד. ולכן אין שום מקום לקנאה, כי כל העובר על האדם וכן גם כשרונותיו המיוחדים והמסוימים לו, אינם כי אם עניינים הקשורים אליו מושרש נשמתו וגם מגלגולים קודמים.

(לקט אמרים ח"ב עמ' נ"ז)

"תאיר נרי"

שכל אלו הם קליפות וחיילות של הסטרא אחרא, של קליפת יון, בלבולי האמונה רחמנא ליצלן, רבונו של עולם כלם והעבירם ממנו והענק לי חיים וחיות! תן לי הודאה! גיב מיר לעבן גיב מיר חיות! גיב מיר הודאה!"

כל העבודה נעשה שירה וזמרה

וכך נתחיל לשיר את השירה הזאת של הודאה, שכל הבריאה כולה סובבת סביבה! כי הבריאה אכן משוררת ומשבחת - אך היכן היא השירה שאני אמור לשיר? מתי נעורר את השירה שלנו להשי"ת?

וכאשר השי"ת בעזרנו שהעבודת השי"ת הוא בבחינת שירה וזמרה, בבחינת שמחה וחיות, אזי לימוד התורה היא שירה וזמרה, קיום המצוות הם שירה וזמרה, המידות טובות בין אדם לחברו הם שירה וזמרה, הכל נעשה שירה וזמרה - אלעס ווערט א שיר!

ועבודת השי"ת באופן זה הוא עבודה אחרת ונפלאה לגמרי! עבודת השי"ת ויהדות שכל כולה שירה וזמרה להשי"ת! מקבלים חיות בכל דבר ופעולה שעושים! בין ברוחניות ובין בגשמיות! עובדים את השם יתברך בתורה; בתפילה; בכפיית היצר; הכל בשירה וזמרה! ובכל העניינים הגשמיים מתנהגים באמת ובאמונה! ואז נעשה האדם "בעל שיר" להשי"ת! התפילה היא שירה! התורה היא שירה! היא ענין אחר לגמרי!

עבודת ימי החנוכה - הודאה ושירה!

וכל עבודת השי"ת כלולה בזה - להתרומם ולהתעלות על ידי שמחה והודאה בשירה ובזמרה! והוא העבודה בימי החנוכה שאנו עומדים בהם, ובוזוהו אנו צריכים לעורר את עצמנו "כי אתה תאיר גרי ה' אלקיי יגיה חשקי".

כי השי"ת הוא 'הבוחר בשרי זמרה', ובפרט בזמירות שלנו בני א-ל חי, 'עם זו יצרת לי תהלת' יספרו' (שעיה מ"ג, כ"א).

ובכן יעזור השי"ת וישפיע עלינו שפע ברכה והצלחה ברוחניות ובגשמיות, שנ וכל לומר שירה וזמרה, ויתוסף שפע רב עדי נוכה להאי שיר שיתער לעתיד, שאו יתגלה אור הבריאה בכל הבחינות במהרה בימינו אמן.

כי הוא היה בעל הודאה, הוא היה בעל הכרה, 'נעים זמירות ישראל' שהיה אומר שירות ותשבחות בשביל כל כלל ישראל, בשביל כל הבריאה כולה! לכן אכן נאה לתארהו בתואר 'נר ישראל'!

ההשתוקקות בהדלקת הנרות - להיות נר ישראל!

ואף אנו צריכים ללמוד מדוד המלך, שכל אחד יהיה בבחינת 'נר ישראל'! יעדער איינער דארף ווערן א נר ישראל - יעדער איד! זהו העבודה

”אנתו לילה פנה הס"מ מכל עסקיו ונאבק הוא עצמו עם יעקב אבינו, יעקב אבינו האט געהאט זייער א שווערע נאכט - להילחם עם הס"מ בעצמו...“

”הס"מ רצה להכשילו בגי עבירות החמורות ביותר, ואילו לא היה מתגבר עליו היה חלילה נעשה יותר גרוע מעשו הרשע.“

של ימי החנוכה, זהו ההשתוקקות בשעה שמדליקים את הנרות, להשתוקק ולהתפלל: "רבונו של עולם, תאיר נרי" - תאיר את מוחי ודעתי! מאך מיר ליכטיג אין מוח שלא ישלוט עלי קליפת יון והסטרא אחרא הנוכרים במזמור "יושב בסתר" (תהלים צ"א) שאומרים בעת בהדלקת הנרות:

"כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר חיות, באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו, לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם, מדבר באפס יהלך מקטב ישוד צהרים, פל מצדך אלך ודרכה מימינה אליך לא יגש, רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה, כי אתה ה' מחסי עליון שמת מעונה, לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך...“

המלחמה של יעקב עם הס"מ בעצמו

אנו רואים אצל יעקב אבינו ע"ה שעבר עליו לילה קשה בהאבקו עם שרו של עשו, והאמת שיש לזה שייכות לחנוכה, כי כאשר המלאך נגע בכף ורכו היה בזה בחינת ריפיון של מידת ההוד, והוד הוא חנוכה, ואחר כך כאשר היה (בראשית ל"ב, ל"ב) "וַיִּרַח לוֹ הַשָּׁמֶשׁ" זה היה בחינת האור ותיקון ההוד, שריפא אותו.

על כל פנים, אותו לילה פנה הס"מ מכל עסקיו ונאבק הוא עצמו עם יעקב אבינו, יעקב אבינו האט געהאט זייער א שווערע נאכט - להילחם עם הס"מ בעצמו ולא עם שלוחיו, והס"מ רצה להכשילו בעברות חמורות ביותר - עבודה זרה גילוי עריות ושפיכות דמים, ואילו לא היה מתגבר עליו היה חלילה נעשה יותר גרוע מעשו הרשע.

אתתקף כוחו של יעקב ע"י שירת הבריאה

ומתי אכן נתקיים 'אתתקף חילא דיעקב'? איתא בווהר הקדוש (חי'ג דף מ"ה ע"א) שזה היה כאשר בא לפנות בוקר "פרן יחד פוכבי בקר ויריעו פל פני אלקים" (איוב ל"ח, ז'), כאשר הבריאה התחילה לשיר ולזמר לא-ל בורא עולם, אז "אתתקף חילא דיעקב ואתחלש חילא דס"מ".

רואים מזה דבר נפלא! איך ניצח יעקב אבינו את הס"מ? על ידי השירה של 'ברן יחד כוכבי בוקר! ואכן מבואר בווהר הקדוש שכאשר הבוקר מאיר מתחילים כל הכוכבים והמזלות וכל הרקיעים לשיר ולשבח לבורא עולם ב"ה! כי כאשר הלילה מגיע לסימונו נשמעת השירה מכל הבריאה, ושירה זו היא שנתנה אמיץ כוח ותוקף ליעקב אבינו 'כדין אתתקף חילא דיעקב', והוא ניצח את הס"מ בכוח השירה.

נר ישראל! כי הוא בעל הודאה!

ואף אצל דוד המלך מצינו כזאת, שכאשר יצא פעם לעת זקנותו להילחם עם בני הרפה - שהם היו צאצאים של ערפה שתמיד ארבו עליו להרגו - יצא כנגדו אחד מהם [ישבי] וכמעט שהצליח להוציא את זממו לפועל ולהרגו, אזי נשבעו כל שרי צבאו וראשיהם שלא יתנו לו לצאת לשדה הקרב ולהילחם, באמרו (שמואל-ב כ"א, י') "לא תצא עוד אתנו למלחמה ולא תכבה את נר ישראל", הרי שהתואר של דוד המלך הוא 'נר ישראל' דאס אידישע ליכט!

סוד אור החנוכה

בי"ה יום ב' נר ו' החנוכה תשל"א לפ"ק ירושלים ת"ו בב"א.

צריך להיות מהמהדרין מן המהדרין, ואם לאו, מהמהדרין, ואם לאו, נר איש וביתו. וכן להלכה מצוותה להדליק ולהאיר בחוץ, ואם לאו, מבפנים, ואם לאו, אפילו נר אחד על שולחנו ודיו.

והנה בסוד הארת נר חנוכה תלוי כל קדושתינו וכל נצחיותנו. ומובוא כמה פעמים בליקוטי הלכות שעצם כל מצוה נהגת למעשה בשעתה, אבל סוד המצוה מאיר בכל השנה כולה.

אם כן כל דבר שעושים למען שמו יתברך, כל שירת תאוה וכל התחזקות בתפילה ובתורה הקדושה, באיזה בחינה שהיא, בתוך החושך והגלות, זה בחינה שהדליק לפניו נר חנוכה והמשיך אליו אורו ית"ש במקום שהוא, ואז מקומו הוא בחי מקדש מעט היכן שהוא רק נמצא.

ומובא מהרה"ק רבי צדוק הכהן מלובלין זי"ע על 'המגביה קולו בתפילתו הרי זה מקטני אמנה' (ברכות כד ע"ב), שהסוד בזה, שמי שחושב שיש להשי"ת נחת-רוח דוקא מתפילה כזו שהתלהב עד שהגביה קולו, הרי זה מקטני אמנה, כי צריכים להאמין שיש להשי"ת נחת-רוח אפילו מתפילה בלחש, שזה מרמו למעט עבודת השי"ת, שיש לו נחת-רוח אפילו ממעט שעושים באיזו בחינה שהיא.

כי האמת היא שלא היה באפשרי להשאר אחוז בהשי"ת ובתורתו הק' כי אם על ידי סוד החנוכה שהמשיך משה רבינו ע"ה על ימי הגלות בעת חורבן ביהמ"ק.

וכמו שקיום כלל עם ישראל עד היום היא על ידי העקשנות וההתחזקות וההתגברות בכל הכוחות בתוך תוקף ההסתרה והחושך עד קצה האחרון כידוע, כמו כן כל תקוות נצחיותו של כל יחיד ויחיד הוא באופן כזה ממש.

יעקב מאיר שכטער

אל כבוד החברים היקרים ה' עמהם יחיו לנצח נצחים.

הגיעני יקרת מכתבכם, וב"ה אז די ליכט טלועט און עס שיינט (- ב"ה שהנרות דולקים ומאירים).

אחר קריאת מכתבכם נפל בדעתי כי זה בחינת חנוכה, שלכתחילה מניחו על פתח ביתו מבחוץ - יותר בגלוי. וכשהקליפות מתגברות מניחו על פתח ביתו מבפנים - יותר בהצנע. ובשעת הסכנה מניחו על שולחנו ודיו, כמובא בגמרא (שבת כא ע"ב).

והנה גם לכתחילה, בעת התקנה תיקנו נר חנוכה בכמה בחינות: מצוה נר איש וביתו, והמהדרין נר לכל אחד, והמהדרין מן המהדרין - היינו לכל סוגי הנפשות. וסוד תיקון זה לכל ישראל באשר הוא (מה שלא מצאנו כן בשאר מצוות) כבר המשיך משה רבינו לדורות, כמובא בל"ק מ"ב ס' ז' - שמרמו בפסוק ו"רא ה' כי ס' ל'ראות ר"ת 'כסליו', ושם מובא כי ס' לראות בצרתן של ישראל (כמובא במדרש שמות פ"ב), ואז המשיך את סוד החנוכה של כ"ה כסליו, שאור הנר הזה יאיר את חשכת הגלות.

וכן אחר בקשת משה "סלה נא לעון העם הזה כגודל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה" (במדבר יד, י"ט) כי ה"זה המושך והמקדש, שהמשיך גם אז את 'ושכנתי בתוכם' בתוך כל אחד ואחד, והמשיך את סוד אור השכינה, שע"י סוד אור החנוכה תשכון בכל אחד ואחד בכל מקום שהוא, אפילו למטה מעשרה (שמעולם לא ירדה שכינה למטה מעשרה).

וכן המשיך משה רבינו ע"ה את הלימוד איך ללחום ולהאבק בתוך עומק החושך, איך לא להכנע בשום אופן, עד כדי כך שאפילו עני המתפרנס מן הצדקה שואל או מוכר כסותו ולוקח שמן להדליק כמובא בשו"ע (תרי"א סעיף א'). ואמנם לכתחילה

נפשות חסידי | סיפורים ולקחיהם מאת מו"ר שליט"א

ניצוץ אחד! | ניצוץ קודש ממאמרי ומכתבי מורינו שליט"א

כדי שלא לבייש את הילד שנכשל בזה. למחרת קרא המלמד לילד ואמר לו שלא גילה שהוא מצא אצלו הכסף כדי שלא יתבייש, אך כואב לו מאוד מאוד שהכסף נמצא אצל אחד מבני כיתתו, בסיום דבריו פרץ המלמד בבכי, הילד הזדעזע ופרץ אף הוא בבכי...

לימים כאשר גדל הילד סיפר שהיו לו תקופות קשות מאוד בחייו בהם הוא כמעט עזב את הדרך הישרה, אך בכל פעם שנזכר בסיפור זה, הוא התחזק ושמר על עצמו, וכך החזיק מעמד בכל התקופות הקשות.

בת"ת מפורסם בירושלים התרחשה 'גניבה' על סכום של כשלושים דאלער שהיה בימים ההם הון רב. מחוסר ברירה הוחלט לחפש בכיסי התלמידים בלי יוצא מן הכלל, כדי להשיב הסכום לבעליו, מנהל התי"ת החל לעבור כיתה כיתה, לבדוק בכיסי התלמידים.

באחת הכיתות היה המלמד אברך חשוב ועדין נפש, והוא החליט למנוע השפיכות דמים מהילד אשר עשה זאת, מה עשה הוא חיפש בעצמו בכיסי תלמידיו וכשסיים הכריז שלא נמצאה הגניבה בכיתתו. בסיום הלימודים נכנס אל המנהל ומסר לו את הכסף, ואמר לו שהסתיר זאת בשעת מעשה

יחפש בגדול החל ובקטן כלה

מצות הדלקת נר חנוכה - גותן כח בהאדם להיות בעל הכרה בהשי"ת!